

ΤΡΙΛΟΓΙΑ

Psyche, my Soul.
(Edgar Poe)

ΠΡΟΑΝΑΚΡΟΥΣΜΑ

Δὲ μὲ νοιάζει

Ἄ δὲ μὲ νοιώθουνε οἱ Πολλοὶ — καὶ τί μὲ νοιάζει;
Περηφάνεια μου ποὺ ὑψώνεις με πρὸς τᾶστρα
Κ' εἶσαι Θεὸς μου κι' Ἄστρα — τί μὲ νοιάζει;
Κι' ὅσοι καὶ νᾶναι — οὔτε μὲ νοιάζει — κι' ὅσοι νᾶναι,
Δέκα ἂν εἶναι — οὔτε μὲ νοιάζει — Δέκα ἂν εἶναι
Καὶ πιὸ λίγοι κι' ἀπὸ Δέκα.
Καὶ Τρεῖς, καὶ Δυό, κ' Ἕνας ἂν εἶναι, ὦ! κ' Ἕνας...

...Μ' ἂ δὲ συντύχουμε Ἀδερφοὶ οὔτε μ' Ἕνα,
Δὲ μὲ νοιάζει
— Κ' Εἶμαι ἐγὼ γιὰ Μένα.

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

Τὸ Τραγούδι.
Ἄκούστε το : Πλατὺ ἔναι
Ὡς τὸ Πέλαο — καὶ Βαθὺ ἔναι, καὶ Λευκὸ ἔναι
Πιὸ κι' ἀπὸ τὰ Σένα, ὦ! Κρίνε,
Πιὸ κι' ἀπὸ τὰ Σένα, ὦ! Πόνε.

Κι' ὡσὰν πλατὺν εἶναι καθρέφτη
Ὅπου μέσα του ὅλα πέφτουν· κι' ὅ,τι πέφτει
— Κι' ὁ Καημὸς κι' ὁ Παιδεμὸς κ' ἡ Ὀδύνη,
Πιὸν ὠραῖο καὶ τρίλαμπρο ἀναδίνει.

Κ' εἶν' ἀκόμη
Ἡ Σκέψη, ὁ Νοῦς κ' ἡ Γνώση καὶ τὸ Στόμα,
Τὰ ὅσα εἰπώθηκαν καὶ τὰ ὅσα θὰ εἰπωθοῦνε
Κι' ὅσα δὲ θὰ εἰπωθοῦν — καὶ θὰ χαθοῦνε....

Τὸ Τραγούδι
Ἄκούστε το : ἀπὸ μέσα βγαίνει
Ὡσὰ λουλούδι τοῦ Μαγιάπριλου — ἔτσι βγαίνει,
Κι' ὡσὰ Ρομφαία Θριαμβικιά — ἔτσι βγαίνει.

Καὶ πάει, σὰ Φίδι, ν' ἀπλωθῇ καὶ ν' ἀγκαλιάσῃ,
Κι' ὡσὰν Πνοή — γιὰ ν' ἀγκαλιάσῃ
Τὴν Πλάση,
Τὴν πανώρια πλατειὰν Πλάση.

Καὶ πάρα πάνου, πάρα κάτου,
Πάρα πάνου
Καὶ πάρα πέρα,
Μὲ τὰ ἑναρμόνια τὰ λόγια τὰ δικά του
Νὰ γιομίση τὸ Φῶς καὶ τὸν Ἄγέρα.

Τὸ Τραγούδι
Ἄκούστε το : Κι' ἂν εἶστε
Κεῖνοι ὅπου Πρέπει κ' Ἐγὼ θέλω νὰ εἶστε,
Τίποτ' ἄλλο :

ΣΚΥΦΤΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΤΕ.

ΤΑ ΕΦΤΑ ΣΠΑΘΙΑ

Καὶ Λυποῦμαι
Τὸ Κάθε Τί ὅπου μύρεται στὸν ἥλιο
Καὶ στὸ φεγγάρι τὸ Κάθε Τί ὅπου μύρεται
(Σκυμμένοι πᾶμε),

Καὶ τὴν πικρὴν Ψυχούλα τὴν καλὴν,
Ὅπου τήκεται μὲς στὸ μεγάλο φῶς
Καὶ στὸ βαθὺ σκοτάδι,
Τὸ πρωτὶ καὶ τὸ βράδυ.

Γλήγορο κάμε
Τὸν ἐρχομό σου — ὦ! Πρόσχαρο Τραγούδι,
Μὴν καὶ προβάλλῃ ἡ Πίκρα ἀπ' τὸ βουνὸ
(Σκυμμένοι πᾶμε).

Τί σὰν ἔρητη πλιά τίποτα δὲν εἶναι,
Κι' οὔτε χαρὰ, οὔτε ρόδο πλιά δὲν εἶναι,
Χαρὰ καὶ ρόδο θενὰ λείψῃ :
— Ὁ Ἄσφοδελός, κ' ἡ Θλίψη....

Καὶ θὰ ἔρθουν κ' οἱ μαῦρες μπόρες·
Κ' οἱ ὄρες
Οἱ καλὲς — θὰ φοβηθοῦνε
Καὶ πλιά δὲ θὰ ματαρθοῦνε....

Ἄμε
Ὅσο εἶν' καιρὸς — τὴ Χαρὰ γιὰ ν' ἀπολάψῃς,
Πριχοῦ ὁ βοριάς νὰν Τήνε φαρμακώση
(Σκυμμένοι πᾶμε).

Τὶ γοργὰ τὸ Δάκρυ φτάνει
— Ἀπὸ βουνὰ καὶ δάση —
Τὸ μαῦρο Δάκρυ φτάνει
Καὶ πριχοῦ νὰ βγῇ τὸ γέλοιο (ὠϊμέ) —
Τὸ γέλοιο τὸ προκάνει....